

28 Şubat'ın Etkileri

KAPAK

28 Şubat'ın Etkileri

Av. Muharrem Balcı

*güz gülleri ile yalancı eriklere ve
tadı mayhoş kutlu sınav galiplerine*

Fitrat Modaya Malzeme

Son günlerde bir modadır gidiyor. Tabiatın güzelliklerinin yanı sıra, yaptığı azizlikler de şarkılara ve siyasi literatüre bazı kavramlar kazandırdı. Örneğin, akla ve duyulara hoş bir tad olabilen "koku", postalla birlikte anılır oldu. "Postal kokusu" olarak literatüre giren ve literatürümüzle birlikte siyaseti de kirlüten bu kavram, özellikle kimi yasal (!) düzenlemeler için kullanıldı. "Postal kokulu" yasa, kararname, yönetmelik, genelge vb. yakıştırmalar bu türden kirlenmeye örnek verilir oldu.

Bu yıl "Güz Gülleri" şarkısı moda. Bilindiği gibi güz güllerinin ömrü baharı görmeyen son bulur. Görebildiği, geçici bir güz mevsimi ile birlikte karamsar, sisli ve puslu bir havadır. Hiç bahar yaşayamaz. Baharın güzel kokusunu, gelecek günlerin güneşli havasını, hayat veren güneşli yağmurlarını görmeden ömrünü tamamlar.

Bir de yalancı erikler vardır. Mevsim dışında çiçek açarlar. Biz onları meyve verecek sanırız, fakat soğuğu görünce çiçekleri dökülür, çıplak kalırlar. Yalancı erikler de sonbaharın karamsarlığı içinde korku tüneline yaşarlar. Her an soğuk ve hayatı durduran bir atmosfer beklentisi yani gelecek korkusu, bu zarif çiçekli erğin gelişmesine engel

olur. Büyük bir heyecanlı açılıp insanlara sevgi aşılamaya niyetlenmişken, içine düşen korku, onu içine kapanmaya iter ve kendisi gibi tabiata açılan fakat her şeye rağmen direnerek aramızdan ayrılan akranlarına, iç geçirerek ortamından ayrılır.

Basiretleri Kiralıklar

Yalancı erikler kadar korku tüneline yaşayan canlı çok ise de, çevremizde tespit edebildiğimiz sayı azdır. Ancak, canlı türünü sadece bitkilerden ibaret saymazsak, insan türünün tabiattaki konumunun da güllerden ve eriklerden pek farklı olmadığını görebiliriz. En azından bazı insanlar yönünden bu böyledir: Karamsar, kışkulu, korku tüneline tüneyen, basiretini kiraya vermiş türlerimiz...

Vasıflarını saymak yerine gözlemleyerek tespit edebileceğimiz bu yaratıklar, özellikle, siyasetin güz dönemlerinde, güz güllerinden veya yalancı eriklerden pek farklı çizgi çizemezler.

Kimisi, ülkesine ve halkına yabancısıdır. Kendisine görev olarak verilen modernleşme projesini üstlenecek kadar da özgüveni yoktur. Çünkü onurlu, güvenilir, sağlam bir mücadelenin ürünü olarak gelmemiştir. Aksine hastalıklı batılılaşma projelerinin ürünü, toplumsal temelden mahrum, üretmeye değil tüketmeye programlanmış, özellik-

le devletin dayadığı hortumlu beslenmiş hortumlu miras yedidir.

Kimileri, devletin kronik sağ refleksine pe-restiş ettiklerinden, buradan yönlendirilen aktörlerle idare ederler. Onların arkasına sığınır. Beyinlerinin ve ellerinin emeği ile oluşturdıkları projeleri yoktur. Yıllar önce gü-dük demokrasi anlayışıyla sofraya konmuş sloganları ve sahiplerini örnek alan bu bir avuç ivi niyetli aydının geçmiş yaşantılarındaki eğri çiz-giler, onların rüşvetlerini ispatlamaya kafi gelmektedir.

Bazıları da, özellikle 28 Şubat sürecinin sıcak yıllarında yaşananları, sadece, mevcut güçler arasındaki bir kanadın, Sol-Kemalist veya Alevi eksenli din karşıtlarının, Müslümanlara açtığı bir savaş, bir dayatmalar zinciri olduğunu vehmederler¹ de, içerde ve dışardaki yabancı ve yabancılaşmış güçlerin düşünce ve eylemlerini çakırttığı genel bir siyasi restorasyon çabası olduğunu göremezler. Görememeleri, bilmediklerinden korkmalarındandır. Bu yüzden, koç başı misali ve ateş karıştırıcı maşalar benzeri ortaya sürülenleri bir matah sanırlar da, el pençe divan neredeyse altlarına ederler.

Gönül zenginliğinden, diğergamlıktan, fedakarıktan, başkaları için de yaşamaktan nasiplene-memişlerimiz, Bayburt'ta evinin enkazı altından çıkarılan ninenin, "Ben kurtuldum, Allah Bos-na'daki, Filistin'deki Müslümanları da kurtarsın" ifadesini hayaline getirebilecek kadar da gönül zenginliğine sahip değillerdir. Değillerdir, çünkü, Türkiye'deki güç dengelerinde bir eksen kayması-na yol açabilirler endişesiyle etkisiz kılınmaya, omurgasız hale getirilmeye çalışılan, 28 Şubat süreçlerinin gönüllü destekleyicisi yapılmaya, daha

28 Şubat sürecinde öncelikle hukukla iştigal edenlerin büyük bir kısmı da başta olmak üzere sivil-asker bürokrasi, birbirlerini bri-finglerde ağırladılar. Esasen tek bir yerinde savunma kavramını kullanmayı lütuf sayan ve bu ha-liyle mazluma değil, müstebite imkan sağlayan Anayasayı dahi çiğnemekten kaçınmadılar.

da ötesi "ruhunu satma-ya"² aday, bağımsız kimliğinden soyulmuş bir uyduyu andırmaktadırlar.

Tadı Mayhoş Kutlu Sınav Mağlupları

İnsan türü, dostunu düş-manını rahat günlerinde görecektir değil ya. Allah, bu millete bir fırsat daha verdi ve dostunu düşma-nını görebilmesi için basiretini parlatacak imka-

nı yine sundu. Esasen kutlu bir onay anılarına ta-dı mayhoş, fakat alıştırılmadan ve her delilattır sonunda haklı ve eğitilmiş bir şekilde programlanmış çıktığımızdan olsa gerek, tiksinti vermediğini gördüğümüz ve bu yüzden de yudum yudum ya-şanabilen, bir daha arınmış ve başarmış olmanın mutluluğu ile kana kana nimetinden istifade edile-bilecek böylece süreçler, kısmen vasıflandırabildi-gimiz bu insanlara göre değildi.

Onlar, bir yazarımızın³ da ifade ettiği gibi, varlık şuuruna sahip olamayan, karizmatik isimlere meyyal, kendini kötü yola düşürecek öncüler önünde son derece alık, pragmatizm ile gözünü-gönlünü doyurabilen ve bu nimetler için hamde-den hafızasız, kendini emanetçiye rehin bırakmış korkak muhafazakarlardı.

Onların, emanetçilerine olan güvenleri de pamuk ipliğinden dokunduğundan, her an atılabile-ceği/satılabileceği korkusuyla korku tünelinden çı-kamamış, her baskıya boyun eğmiş, rızkı sadece Al-lah'ın "memuriyet nimeti" çeşidinde görmüşlerdi.

Tellal İkiyüz Yıldır Bağırır

İşte, iç dünyasında bahar görmemiş, dış dünyaya da doyasıya çiçek açamamış bu güz gülleri/yalancı erikler'in ülkesinde, günlerden 28 Şubat'ta (esasen Özal'ın inişe geçişinden itibaren dozunu arttıra-

rak) tellal çıkmış bağırnuş. Kim ki, intikam alıcılardan uzak durur; yaptıkları yoluna, köküne kibrit suyu verile, baharı göremeye... Bu sese, genel muhafazakar karakteri yansıtan aydınlarımız, akademisyenlerimiz, siyasilerimiz, devlet kapısında mauş kuyruğunda olanlarımız kulak kabarttılar. O güne kadar oy kitlesinde, özel kaleminde, hareminde, yargı yerinde, hasılı çevresinde kim varsa, hepsinin huzuruna, tepe üstü yağlı pisliğe düşmüş halleri ile çıktılar.

Düştükleri çukurda, erdensizlik, kalitesizlik, vefasızlık, hukuksuzluk, işkence, alay, şantaj, her

türlü yalan, dolan, dubara vardı. 2000 yılında ortaya dökülen pisliklerin cümlesi vardı. Tırnakçıktan, banka boşaltmaya, uğursuzluk yelpazesinin tüm aşamaları...

Yelpazenin aşamalarında öncelikle ve özellikle hukuka ilişkin düzenleme ve uygulamalar dikkat çekiciydi. Hiçbir yerinden tutulmaya müsait olmayan ceza yasalarında, bu yasaların adil olmadığını ifade etmek de suç sayılıyordu. Bugün tüm dünyanın yönlendiği 'sivil itaatsizlik' de, halkı kanuna itaatsizliğe tahrik olarak düzenlenmişti. Orfi hukuk yerine pozitif hukuku önceleyenler, tam bir

Ahmet Kekeç: "28 Şubat'ta Asker Görevini Yaptı."

28 Şubat, önceki askeri kalkışmalara benzemeyen, daha rafine, daha sofistike yöntemlerle kotarılmış bir darbedir. Nitekim, bunu, 28 Şubat sürecinin kudretli isimlerinden Tümgeneral Erol Özkasnak da teyid ediyor. Özkasnak, "Evet, bu postmodern bir darbedir. İşin içinde başka güçler de vardır" derken, ısrarla gözlerden ırak tutulan bir gerçeğin altını çiziyordu: 28 Şubat'taki "asker-sivil ittifakı"na.

28 Şubat, 9 Mart kadrosunun akim bıraktığı bazı atıhımları hayata geçirmeyi hedef seçmiş görünüyordu. Kamusal örgütlenmeyi "din dışı" alana taşıyan, dış politika tercihlerini ABD-İsrail eksenine oturtmuş, hafif sosyalizan, yarı otoriter bir cumhuriyet anlayışı...

Evet, 28 Şubat bir darbedir.

Ama ne yazık ki, önceliler gibi, bu kalkışmanın da yasal dayanakları vardır. 24 Anayasası'nda, "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir. Türk milleti egemenliğini TBMM eliyle kullanır" ibaresine yer veriliyor.

Oysa, bazı "sol" aydınların "Bugüne kadar yapılmış en ileri, en demokratik anayasa" telakki ettikleri 61 Anayasası'nda bu ibare şu şekilde değiştirilmiştir: "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir. Türk milleti egemenliğini ancak 'yetkili organlar' eliyle kullanabilir."

Yetkili organlardan murat nedir?

Elbette MGK...

28 Şubat'ta, en "yetkili organ" olarak MGK "görevini yapmış", Türkiye'yi olası "irtica" tehlikesinden kurtarmıştır. Anayasa'nın "korporatist" yapısı değişmediği sürece, bundan sonra da örtülü-örtüsüz darbeler yaşamaya devam edeceğiz.

Ahmet Kekeç: Gazeteci, yazar

ikiyüzlülükle, pozitif hukuku geliştirecek yöntemlerden en önemli olan eleştiri hakkını bile çok görmüşlerdi. Zira eleştiri, zulmü, adaletsizliği, hırtı, rüşveti, kayırmacılığı, basiretsizliği ve ihaneti gözler önüne serebilirdi.

İşte 28 Şubat sürecinde öncelikle hukukla iştigal edenlerin büyük bir kısmı da başta olmak üzere sivil-asker bürokrasi, birbirlerini brifinglerde ağırladılar. Esasen tek bir yerinde savunma kavramını kullanmayı lütuf sayan ve bu haliyle mazluma değil, müstebite imkan sağlayan Anayasayı dahi çiğnemekten kaçınmadılar.⁴ Bu örnek dahi, 28 Şubat sürecinin hukukla ilgisini göstermek bakımından yüzlerce cilt kitap yazmanın gereksizliğini göstermektedir.

Son dönemde de, mülkün temeli, mazluman güvencesi olduğuna inanılan adaleti ve adalet camiasını karalamaktan çekinmediler. Bir asker kişi, elinde herhangi bir dene olmaksızın ülke hakimleri arasında Ankara-İstanbul ayrımı yapabilme cesaretini/taliksizliğini gösterdi. Dahası, hakimlerin örgütsel mekanizmalar içinde bulunduklarını açıkça ifade edebildi. Bir başka ifadeyle, *siyaseten katledilen adalatın*, bu defa silahla katledildiğinin örneğini yaşadı Türkiye.

En üst düzey yargıçlarının, "bağımsız olduğumu söyleyemeyiz" dedikleri yargı kılıcı, hep "ötekiler" için şakladı.

Alaturka-Alafranga Fark Etmez Daha Neler mi Vardı?

Her türlü erdeme, fazilete karşı topyekün savaş vardı.

Nezdinde açılan davalarda en fazla beraat kararı verilen DGM'ler vardı.⁵ Başında tüy birmeyen yetimin hakkını yiyenlere karşı savaş açacağı günlere kadar, aklanmış dosyaların tozunu almaya çalışan hukuk ağsı(?) DGM savcıları vardı.

Sadece konuştuğu için, korsan yayımlar dayanak yapıp örgüt üyeliği yakıştırılan ve 17,5 yıl hapis cezası alan mazlumlar, bu mazlumları cezalandırarak mümtazen terfi eden yargıçlar vardı.

"Darbenin post'u da, modernî de, silahlı da silahlı da aynıdır. Darbe darbettir ve millî iradeye kastedilen her hareket darbettir. Cezası da 146. maddedir, yani idamdır." diyen ve 12 Eylül'cülerini idamla yargılanma talebiyle dava eden bir C. Savcımız⁶ ve karşısında darbelerle boyun eğen savcılar, hakimler;

"Bu ülkede 146. maddesi ihlal edebilecek tek bir güç vardır, o da silahlı kuvvetlerdir" diyen avukatlarımız⁷, kendi yandaşları için idama karşı fakat ötekiler için kısas öngören çağdaş savunmanlar vardı.

Unutulmasın, gelecek kuşaklar zincirin halkalarını dünyanın dört bir yanına taşıyan diye millet-

çe tarihe kayıt düştüğümüz kenetlenmiş protestolarımız vardı. 2,5 milyon elele tutuşarak ülkeyi uçtan uca kucaklayan ve tarihte ilk örneği olan müjdecilere karşı yağlı urgan hazırlayan eğitim cellatları vardı.

Kendisi gibi seçilerek milli iradeyi temsil eden vekillerimizi, tam tam çağlıkları eşliğinde kazanda kaynatmak isteyen vekiller vardı.

Eğitim-öğretim hakkını sadece bir zümreye has kılacak kadar basiretli(!) eğitimciler, imzaladığı uluslararası belgeleri Meclis onayına sunmayan yönetimimiz vardı. Ulusal ve uluslararası arenada alt edemedikleri rakiplerine siyaseten katli uygulayan kendine yetmez güçlülerimiz vardı.

Zalim sultan karşısında hakkı söylemekten imtina edenleriniz, bir rivayete göre bir asırdır yaşanan 28 Şubat şirecinin bu son 4 yıllık evresinde farklı şekiller almakta beis görmediler. Kimi zaman kendilerinden alafranga olmaları istendi, oldular. Kimi zaman alaturka olmaları istendi, onu da oldular.

Fağızın ve ulus devlet alaturkaya çıkmışken onu bitpazarından alıp parlattılar. Çağın yükselen değerleri temel hak ve hürriyetler alafranga sayılarak tu-kaka edildi. Bir yandan çağdaşlık adına çağdaş yöntemlere başvurdular. Üç kuruşluk hapisle cezalandırılan işkencecileri af kapsamı dışında tuttular, diğer yandan Besmeleyi, Tekbiri, işkenceyi savunma uğruna sokaklarda naraya döndürdüler.

İşkence aleti askılar, dört metre boyundaki odunlar, işkencecilerin dar mekanda çelik-çomak oyuncacı, hortumlar bahçe malzemesi, 220 voltluk elektrik kabloları 9 voltluk telefon kablosu sayıldı.

Çağdaşlık adına 77. Yıldız 10. Yıl marşını mistik bir heyecanla bağurdılar. Çağdaş Türkiye'nin fotoğrafında laboratuvarlar, fabrikalar değil, orkestralar, konçertolar, baleler vardı. Çağdaş üniversitelerinde ise, ilmi araştırmalar değil, kapalı cezaevini andıran uygulamalar, beşik ulemahgını hortlatacak düzenlemeler vardı.

Meslektaşının makadına sitngü sokulması tehdidinden, kendi nefsinde hazza erişen gazeteciler de vardı.

Sorumsuz, ödlek ve oportünist politikacılarımız, 'Devlet Partisi'nin gönüllü üyeleri bürokratlarımız, üniversite hocalarımız, rant dağıtımına ve oy alışverişine dayanan siyasi sistemimiz, nihayet bizim uysal, boynu bükük, üniforma sevdahısı halkımız vardı.⁸

Olşa Vallahi Dükkan Sizin / İkinci Tanzimat

28 Şubat süreci, 100 yıllık bir sünnetin parçası/devarı olarak algılandı. Vere vere kalmayınca, "olşa vallahi dükkan sizin" denilerek, hortumlayan ve hortumlatılanların arızı şişkinleri hep yapılageldiği gibi -arkadan gelenlere yer açılması için- siyasi düşüklüğe maruz bırakıldılar veya geçici mecburi ikamete tabi tutularak mahpuslara tıkıldılar.

Yeniden yapılanmanın mimarları, pek özendikleri Tanzimat paşaları kadar da onur becerisi gösteremediklerinden entrikaları çok çabuk su yüzüne çıktı. Halkın basiretinin, yüz yıldır değişmeden, babadan oğula, amirden memura, üstattan talebesine tevarüs eden hortumcu bürokrasi çarkını fark edemeyeceğini sananlar, denizin bittiğini, her olumsuzluğun sorumlusunun kendileri ve kendilerine yer açanlar olduğunun anlaşıldığını gördüklerinde, yapmacık ve tarafı bir şekilde İkinci Tanzimat'a sarıldılar.

İkinci Tanzimat süreci istese de, birincisi kadar

Son dönemde de, mülkün temeli, mazlumun güvencesi olduğuna inanılan adaleti ve adalet camiasını karalamaktan çekinmediler. Bir asker kişi, elinde herhangi bir done olmaksızın ülke hakimleri arasında Ankara-İstanbul ayırımı yapabilmeye cesaretini/talihsizliğini gösterdi. Dahası, hakimlerin örgütsel mekanizmalar içinde bulunduklarını açıkça ifade edebildi. Bir başka ifadeyle, siyaseten katledilen adaletin, bu defa silahla katledildiğinin örneğini yaşadı Türkiye.

onurlu olamazdı. Kaldı ki bu istek de görülemedi. Birincisi asaletten, ikincisi ise doymazlıktan kaynaklanmıştı. Doymak bilmeyen yetki açığı, doymak bilmeyen tekel isteği, üst düzeyde rastlaştıklarda tek bir yol kalmıştı, konsensüs...

Tarihe Kayıt Düşüldü, Aktörler-Figüranlar

Halkın iradesine ipotek koymakta, ideallerini unutturmakta, inancını devlet babasının oluştura- cağı bir halk yaratmakta konsensüs. Andıçlar, el yazısı eklemeli genelgeler, sahte belgelerle açılan davalar, demokratik haklarını kullananların fişlenmesi, hep 28 Şubat sürecinin antolojisine kaydedilen, konsensüs sonucu vakalar oldu. Tarih 28 Şubat sürecini bugüne kadar olduğu gibi, bugün de yarın da aynı şekilde hatırlatacaktır.

Tarihe Bir Kere Kayıt Düşüldü, Artık Kimse Unutturamaz

Tarih, 28 Şubat sürecinin, uzunca bir zamandır Batıcı-İslamcı çekişmesinden çözümsüzlük üreten

rejimin ve sahipleri- nin ihtiyaçlarıyla, kendi çıkarları için bölgeye yeni bir biçim vermek zorunlu- luğu duyan Ameri- ka'nın hesabının ayu- şmasından vücut bulduğunu yazacaktır. Yine tarih, yeti- min hakkıyla beslen- miş, hormonu azdır- ılmış bürokrasi, mafya ve medya iliş- kilerini de yazacaktır. Bu üçlü ilişki ağında bulunanların, ülkeyi içten ve dıştan sömürerek semiren-

ler için nasıl destek kitaları oluşturdıklarını da yazacaktır.

Kesintisiz 28 Şubat sendromunda birincil aktörlerin yanı sıra, sağcılık ve yağcılık karakterinden ötürü figüran rolünü benimseyerek *Birinci Cum- huriyetçilere* payanda olanları da tarih tespit etmiştir ve kazıyacaktır. Çok azı hariç, mazlumun ya- nında görünüp, sadece berikileri sahiplenen, öte- kiler için bin bir mazeret uyduran *İkinci Cumhuri- yetçileri* de tarih kayda almıştır ve unutturmayaca- ktır.

30 yılı aşkın bir siyasi mücadelenin aktörleri- nin, kendi iç tutarlılığını koruyamadıklarını, baş- kalarının diliyle konuştuklarını, referans ve meşru- iyet kaynaklarına vurguyu terk ederek kendilerini ve geçmişlerini unuttuklarına, büyük Türkiye'den yaşanabilir Türkiye'ye, Ortak Pazar karıştılarından AB üyeliğine evrildiklerini, ABD'yle ilişkilerde adam gibi esaslı duruştan, esas duruşa nasıl geçtik- lerini, ötekileri değil, bizi tercih edin talebiyle be- şinci sınıf bekleme odalarında kabul resepsiyonu figüranlığına nasıl soyunduklarını da yazacaktır. İslâm, İslâm Dünyasıyla dayanışma, yerlilik, ba- ğımsızlık vurguları yerine, demokratik değerlerin, modernliğin, insan hak ve özgürlüklerinin, laiklik ve benzeri kavramların nasıl ikame edildiğini de yazacaktır.

Siyaset/Tepişme, İslamcılar Üzerinde

İkinci Tazminat bir anlamda, Batıcı sağ ve sol kesim, dinamik karakterlerini ve potansiyellerini tehdit olarak algıladığı İslamcıları, sistemin düş- şünsel/siyasal bir alternatifi olmaktan çıkarıp yeni- den sağa çekme ameliyesidir. Dolayısıyla 28 Şubat, Birinci ve İkinci Cumhuriyetçilerin Dünya Sistemi ile birlikte kotardıkları, Müslüman halkın yükse- len taleplerini frenleme girişimidir. Kavga/siya- set/tepişme hep İslamcı kesim üzerinde oynan- maktadır. Fakat geline nokta görünen odur ki, bütün uzun vadeli hesaplarına ve kalıcı olmasını istedikleri uygulamalarına rağmen, 28 Şubat ger- çekte Batıcı elit için sadece günü ve yeşil dolarları kurtarabilmiştir.

En azından son dört yıllık süreç göstermiştir ki, sistem, kendini yenileme, üretme imkânını yitir- miştir. Kadro çekişmeleri ile parçalanmış, yetki

En azından son dört yıllık süreç göstermiş- tir ki, sistem, kendini yenileme, üretme im- kanını yitirmiştir. Kad- ro çekişmeleri ile par- çalanmış, yetki karma- şası ile arap saçı, doy- mak bilmez iştihâ ile iflas etmiş bir yapı ar- zetmektedir.

karışması ile arap saçı, doymak bilmez iştiha ile iflas etmiş bir yapı arz etmektedir.

Maamafih, geniş halk yığınları üzerinde oluşturulan tahribat, İslamcı camiada ciddi bir özgüven kaybı, hayatın her alanında İslami kimliğin ısrarlı bir şekilde kazanılmasına yönelik girişim ve uygulamalar, sağ siyasetin yükselişi ve Müslüman halkın yeni sağ siyaset tarafından kuşatılmak istenmesi bir vakıa olarak önümüzdedir. Bütün bunlara karşın, sevindirici olan, İslamcılarının (kısmen yukarıda tadat edilen vasıflara sahip olsalar bile) aala dinamizmlerini korumaları, her anlamda yaratılmak istenen koşullar ve biçimlendirmelere dirençli olmalarıdır. Direnmenin ötesinde, yeni koşullarda kendisini sürdürme arayışı yaygın olarak devam etmektedir. Önemli bir nokta da, içinden geçilen sıkıntılı sürecin, beraberinde bir iç muhasebe, kutlu bir sınav, arınma ve aklamaya imkanı da getirmiş olmasıdır.

İslam Tek Alternatif Güç

Yaşananlar bir kez daha göstermiştir ki, İslam, Batının evrensellik, küresellik, globalizm illüzyonları karşısında durabilecek yegane alternatif güçtür, çartuluş çağrısıdır. Biz kendi kültürümüzün içinde en iyiyi bulabileceğiz. İslamı ve İslami değerleri savunmanın önemi, gücü ve ayrıcalıklı konumu da buradan kaynaklanmaktadır. Bu konum sayesinde ayakta durabildiyseniz, bu konum sayesinde de, sistemin açmazlarından, çıkmazlarından en az düzeyde etkileneceğiz demektir.

Taşadığımız evrensel değerlerin bir kısmı yabancılar tarafından kullanılıyor olsa da, özünü yalınlatmada ve uygulamada, öze sahip ve hakim olacak avantajımızı kullanabilmeli, 28 Şubat ve benzeri süreçleri bir anlamda arınma, muhasebe ve denetim olarak değerlendirebilmeliyiz. En azından dört yıllık süreç sonunda sürecin işkembesini patlatmaları, bu sürecin aktörlerinin her birinin bir diğerini düşman görmesi, birbirlerini gannmazlamaları, kirli çamaşırlarını ortaya dokmeleri, önümüzdeki günlerde de bir devri sabık yaratacak olmaları ve bu süreçten en az etkilenen kesimin 28 Şubatların hedef aldığı insanlar olması bizi doğru-

lamaktadır.

İşte 28 Şubat'ın katletmek istedikleri: *Hak, hukuk, özgürlük, adalet, insan, toplum*. İşte süreçten az veya çok etkilenenler.

Helal lokmamız biraz sertleşmiş, fakat lezzeti aynı değil mi, tadı mayhoş kutlu sınav galipleri? Kim yanıldığımızı söyleyebilir?

Birbirlerini ısranalar şimdi arenada yataın aharrette azapta...

Birbirlerine sardılar iki cihanda ayakta...

DIPNOTLAR

1 "Türkiye'nin meselesi, belli bir dönemde silahlı kuvvetlerde etkili olan gücün daha 'makul', daha 'dijlayışlı' veya nispeten 'yumuşak' olup olmaması değildir. Ana mesele, cari siyasi sistemin, askerlerin demokratik siyaset üzerindeki denetimi veya vesayetini meşrulaştırarak çekilde kurgulanmasını mümkün kılan ideolojik ve kurumsal çerçevedir. Mesele, birey-insanlar ve vatandaşlar olarak bizlerin, ister 'yumuşak' olsun ister olmasın, böyle bir sistemin doğrudan doğruya onurumuzun reddi anlamına geldiğini ne ölçüde görebildiğimiz meselesidir. Kaldı ki, ideolojik-askeri vesayetini 'yumuşak' bir görüntüye bürütmesi daha da tehlikelidir; çünkü bu, insanların basıyı olagan bir şey gibi görmelerini, hatta içselleştirmelerini kolaylaştırır". Mustafa ERDOĞAN, "Türkiye Nereye Gidiyor", (Yeni Şafak, 3.2.1998); veya "28 Şubat Süreci", (Ankara: 1999, Yeni Türkiye Yay.), s. 187.

2 Bkz. Mustafa ERDOĞAN, "YÖK Başkanına Açık Mektup", (Yeni Şafak, 17.10.1998); veya (Ankara: 1999, Yeni Türkiye Yay.), s. 239.

3 Ahmet Turan ALKAN, "Türk Siyasetinin Herdahi Hız Du-lu Merkez Sağ", (Zaman, 1.5.2000)

4 Anayasa m. 138. "Hakimler, görevlerinde bağımsızdır; anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdani kararlara göre hüküm verirler.

Hiçbir organ, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hakimlere emir ve talimat veremez; genelge gıderemez; tavsiye ve telkünde bulunamaz.

Görölmekte olan bir dava hakkında Yasanın Meclisi'nde yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili soru sorulamaz, görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamaz."

5 Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü'nün verilerine göre en çok beraat karar veren mahkemeler, gerekli gerekse iddianamelerle ıgal edilen DGM'lerdir.

6 Eski Adana Cumhuriyet Savcısı Sacit KAYASU.

7 Sivas Davası Savcının Avukatları.

8 Mustafa ERDOĞAN, "Meşruluğun Temeli Toplumsal Mutabakatır", (Selam, 26 Eylül - 2 Ekim 1999) veya 28 Şubat Süreci, (Ankara: 1999, Yeni Türkiye Yay.), s. 239.